

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

STAATSBESLUIT van 10 maart 2007 ter uitvoering van de artikelen 13 en 14 van de Wet Telecommunicatievoorzieningen (S.B. 2004 no. 151) (Besluit Gereguleerde en Opgedragen Diensten).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, dat - ter uitvoering van de artikelen 13 en 14, van de Wet Telecommunicatievoorzieningen (S.B. 2004 no.151) - het nodig is het volgende vast te stellen:

Heeft, de Staatsraad gehoord, vastgesteld het onderstaand door de Raad van Ministers voorbereid staatsbesluit:

Definities

Artikel 1

In dit staatsbesluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. ITU-verdrag: de op 22 december 1992 te Genève tot stand gekomen Constitutie en Conventie van de Internationale Telecommunicatie Unie met de daarbij behorende bijlagen en reglementen (goedgekeurd bij Wet van 22 mei 1995 S.B.1995 no. 53), met inbegrip van daarin nadien aangebrachte wijzigingen;

- b. concessiehouder: een rechtspersoon aan wie een concessie is verleend op grond van artikel 9 lid 1 van de Wet;
- c. huurlijnen: huurlijnen als genoemd in artikel 7;
- d. mobiele gebruiker: de gebruiker van mobiele telecommunicatie-apparatuur, die is aangesloten op de mobiele telecommunicatie-infrastructuur;
- e. TAS: Telecommunicatie Autoriteit Suriname;
- f. vaste verbindingen: vaste gebruikers als genoemd in artikel 7;
- g. verzorgingsgebied: een in de concessie te omschrijven gebied waarvoor de concessie geldt;
- h. Wet: Wet Telecommunicatievoorzieningen (S.B 2004 no. 151).

Diensten

Artikel 2

1. De in artikel 13 van de Wet genoemde gereguleerde diensten zijn:
 - a. de telefoondienst, waaronder begrepen de publieke telefoon, de uitgifte van een telefoongids, de ter beschikkingstelling van een inlichtingendienst, de ter beschikkingstelling van alarmnummers;
 - b. de aanbidding van vaste verbindingen (huurlijnen);
 - c. de telex- en telegraafdienst.Deze diensten worden in dit Staatsbesluit nader omschreven
2. Krachtens artikel 14 van de Wet kunnen één of meer van de in lid 1 van dit artikel bedoelde diensten aan een concessiehouder worden opgedragen.
3. Het voorgaande heeft uitsluitend betrekking op het verzorgingsgebied.

Telefoondienst

Artikel 3

1. De telefoondienst wordt onderscheiden in:
 - a. de telefoondienst over vaste telecommunicatie-infrastructuur;
 - b. de telefoondienst over mobiele telecommunicatie-infrastructuur.
 - c. de internationale telefoondienst.
2. De bovengenoemde diensten zijn middels interconnectie met elkaar verbonden.

Artikel 4

1. Onder de telefoondienst over vaste telecommunicatie-infrastructuur wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak tussen aansluitpunten op de vaste telecommunicatie-infrastructuur in Suriname, waarbij een gebruiker vanaf een aansluitpunt een verbinding kan opbouwen met het aansluitpunt van zijn keuze.
2. Onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde telefoondienst wordt mede verstaan de dienst, waarbij een gebruiker vanaf een aansluitpunt een verbinding kan opbouwen met de gebruiker van zijn keuze die is aangesloten op de mobiele telecommunicatie-infrastructuur in Suriname.
3. Tot de telefoondienst over vaste telecommunicatie-infrastructuur wordt mede gerekend de verzorging van spreekgelegenheid op openbare grond.

4. De concessiehouder die een telefoondienst over de vaste telecommunicatie-infrastructuur exploiteert, kan worden opgedragen een telefoongids bij te houden en een inlichtingendienst ter beschikking te stellen aan de klanten casu quo gebruikers.
5. De concessiehouder die een telefoondienst over de vaste telecommunicatie infrastructuur exploiteert kan voorts ook worden opgedragen om alarmnummers, waarbij noodsituaties kunnen worden doorgegeven, ter beschikking te stellen aan haar klanten casu quo gebruikers.

Artikel 5

1. Onder de telefoondienst over mobiele telecommunicatie-infrastructuur wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak tussen mobiele gebruikers, waarbij een mobiele gebruiker een verbinding kan opbouwen met de mobiele gebruiker van zijn keuze in Suriname.
2. Onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde telefoondienst wordt mede verstaan de dienst, waarbij een mobiele gebruiker in Suriname een verbinding kan opbouwen met het aansluitpunt van zijn keuze op de vaste telecommunicatie-infrastructuur in Suriname.

Artikel 6

1. Onder internationale telefoondienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak, waarbij een gebruiker van een aansluitpunt op de vaste telecommunicatie-infrastructuur een verbinding kan opbouwen met een aansluitpunt op de vaste telecommunicatie-infrastructuur of een mobiele gebruiker van zijn keuze in een ander land.

2. Onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde telefoondienst wordt mede verstaan de dienst, waarbij de mobiele gebruiker een verbinding kan opbouwen met een aansluitpunt van zijn keuze op de vaste telecommunicatie-infrastructuur dan wel een mobiele gebruiker in een ander land.

Vaste verbindingen (Huurlijnen)

Artikel 7

Onder vaste verbindingen (huurlijnen) wordt verstaan een mogelijkheid voor het directe transport van signalen tussen twee aansluitpunten, waarvan de totstandkoming niet door de gebruiker via een aansluitpunt kan worden beïnvloed. Een huurlijn is een vaste verbinding waarover bepaalde diensten worden aangeboden. Over de huurlijn wordt data getransporteerd.

Telexdienst

Artikel 8

1. Onder de telexdienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van tekstberichten van en naar aansluitpunten op de vaste telecommunicatie-infrastructuur in Suriname, waarbij de gebruiker via zijn aansluitpunt het aansluitpunt van bestemming kan kiezen, zoals geregeld in het bij het ITU-verdrag behorende Telegraafreglement, zoals het thans luidt of nadien wordt gewijzigd.
2. Onder de telexdienst wordt mede verstaan de verzorging van deze dienst met een aansluitpunt in een ander land.

Telegraafdienst

Artikel 9

Onder de telegraafdienst wordt verstaan de overdracht van berichten van willekeurige afzenders naar willekeurige geadresseerden, zoals geregeld in het bij het ITU-verdrag behorende Telegraafreglement, zoals het thans luidt of nadien wordt gewijzigd.

Overige bepalingen

Artikel 10

Tot de in de artikelen 2 tot en met 6 van dit staatsbesluit omschreven diensten behoren de opslag en de bewerking, doch slechts voor zover dit noodzakelijk is voor het directe transport van signalen en de hierbij behorende processen.

Artikel 11

1. Tot de in de artikelen 2 tot en met 4 van dit staatsbesluit omschreven diensten behoren in ieder geval de volgende activiteiten:
 - a. de lever- en aansluitplicht, waaronder wordt verstaan het tot stand brengen van aansluitingen op de telecommunicatie-infrastructureur waarmede de bedoelde dienst wordt geleverd alsmede het opheffen van storingen daarin;
 - b. de routing, waaronder wordt verstaan de verwerking van het adres van de bestemming;
 - c. de verbindingsofbouw, waaronder wordt verstaan het tot stand brengen van de relatie tussen aansluitpunten;

- d. de tarifiering, waaronder wordt verstaan het bijhouden van de gebruikskosten;
 - e. het bestandsbeheer, waaronder wordt verstaan het beheren van de gegevens van de aansluitingen;
 - f. de incasso, waaronder wordt verstaan het verrekenen van de aansluit- en gebruikskosten.
2. Tot de in lid 1 van dit artikel bedoelde activiteiten behoren tevens het verstrekken van faciliteiten die ten nauwste verband houden met de verbindingsofbouw, routing en tarifiering.

Slotbepaling

Artikel 12

1. Dit staatsbesluit kan worden aangehaald als: Besluit Gereguleerde en Opedragen Diensten.
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Het treedt inwerking met ingang van de dag van inwerkingtreding van de Wet Telecommunicatievoorzieningen.
4. De Minister belast met de zorg voor het communicatiewezen is belast met de uitvoering van dit staatsbesluit.

Gegeven te Paramaribo, de 10^e maart 2007.

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 19^e maart 2007
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.S.H. HASSANKHAN

STAATSBESLUIT van 10 maart 2007 ter uitvoering van de artikelen 13 en 14 van de Wet Telecommunicatievoorzieningen (S.B. 2004 no. 151) (Besluit Gereguleerde en Opgedragen Diensten).

NOTA VAN TOELICHTING

Algemene beschouwingen

Op grond van de Wet Telecommunicatievoorzieningen (S.B. 2004 no.151) dienen in het belang van een doelmatige verzorging van de telecommunicatie en in het algemeen economisch en maatschappelijk belang concessies te worden verleend voor het aanleggen, ontwikkelen, in stand houden en exploiteren van telecommunicatie-infrastructuur.

Mede in het licht van de internationale ontwikkelingen is de Regering van mening, dat er thans geen plaats meer is voor een monopolie op het gebied van de telecommunicatie. Zij is echter van mening dat er evenmin aanleiding bestaat voor een "free for all". Om deze reden acht de regering het behoud van het concessieregime vooralsnog gewenst.

Tot het einde van de jaren 80 (tachtig) was de telecommunicatie over de vaste infrastructuur (met behulp van kabels en waar nodig vaste radioverbindingen) de belangrijkste bron van telecommunicatiemogelijkheden. Sindsdien is de mobiele (cellulaire) communicatie razendsnel tot ontwikkeling gekomen. Deze mobiele telecommunicatie maakt gebruik van infrastructuur (centrales, zend- en ontvangstations en verbindingen daartussen) die in principe onafhankelijk is van de eerdergenoemde vaste infrastructuur. De exploitatie van mobiele infrastructuur behoeft daarom niet per definitie in handen te worden gegeven van dezelfde concessiehouder als die is belast met de exploitatie van de vaste infrastructuur.

Een ander punt is dat een concessie - noch voor vaste noch voor mobiele infrastructuur - niet per definitie het algehele grondgebied van Suriname behoeft te omvatten. Om deze reden wordt het begrip "verzorgingsgebied" geïntroduceerd.

In artikel 9 lid 3 van de Wet worden twee soorten concessies onderscheiden, namelijk:

- concessies voor vaste infrastructuur en dienstverlening;
- concessies voor mobiele infrastructuur en dienstverlening.

In beide gevallen kan de dienstverlening zowel gereguleerde als niet-gereguleerde diensten omvatten. Voorts wordt ervan uitgegaan dat concessiehouders in het algemeen zelf hun verkeer van en naar het buitenland willen verzorgen. De mogelijkheid blijft echter open om een aparte concessie te verlenen voor internationale infrastructuur en dienstverlening.

Het is van groot belang dat gebruikers van een infrastructuur (vast of mobiel) onbelemmerd kunnen communiceren met gebruikers van een andere infrastructuur (vast of mobiel). Daarom is in de Wet vastgelegd (artikelen 11 en 12) dat elke

concessiehouder verplicht is om - wanneer zulks wordt verzocht - interconnectie te verlenen met een andere concessiehouder. Deze interconnectie kan men omschrijven als een fysieke en logische koppeling. Door de interconnectie verplichting wordt ook het ontstaan van onnodige doublures bij de aanleg van infrastructuur tegengegaan.

In het onderhavige staatsbesluit worden de gereguleerde diensten beschreven. "Gereguleerd" betekent dat aan de verlening van die dienst voorwaarden kunnen zijn verbonden. Deze voorwaarden kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de tarieven.

Het verzorgen van diezelfde diensten kan krachtens artikel 14 lid 1 van de Wet, in het belang van het algemeen maatschappelijk en economisch verkeer aan een concessiehouder worden opgedragen, die het gebruik van die dienst aan een ieder tegen vergoeding ter beschikking dient te stellen. Deze verplichting behoeft dus niet aan elke concessiehouder te worden opgelegd.

Met de beschrijving van de gereguleerde c.q. opgedragen diensten wordt allereerst beoogd de taken en bevoegdheden van de verschillende concessiehouders eenduidig af te bakenen. Daarnaast kunnen in principe ook diensten worden aangeboden door anderen dan concessiehouders, daarvoor is een vergunning van de TAS vereist. Voorzover dat gereguleerde diensten zouden betreffen, zullen daar voorwaarden aan kunnen worden verbonden. Te denken valt bijvoorbeeld aan een exploitant die internationaal telefoonverkeer aanbiedt, zonder zelf over een eigen infrastructuur daarvoor te beschikken. Ook in zo een geval is interconnectie met één of meer infrastructuren uiteraard verplicht.

Voorts is het van belang duidelijk aan te geven welke diensten door anderen dan concessiehouders mogen worden verzorgd, respectievelijk met behulp van vaste verbindingen (huurlijnen) en telecommunicatie-inrichtingen van bijzondere aard of beperkte omvang. Wanneer bijvoorbeeld aan een bedrijf in Suriname vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een VSAT antenne ten behoeve van een verbinding met een andere locatie van dat bedrijf binnen of buiten Suriname, mag - ter voorkoming van "by-pass" (afoming) - zo een inrichting niet worden gebruikt om gereguleerde diensten aan te bieden aan derden. Zulks wordt dan in de vergunningsvoorwaarden uitdrukkelijk vastgelegd. Overigens mag een concessiehouder - in concurrentie - natuurlijk ook aanbieden zo een VSAT voorziening te verzorgen.

Een exploitant van een draadomroepinrichting mag in principe alleen omroepprogramma's verspreiden over zo een inrichting. Echter, de mogelijkheid bestaat om bij de TAS een vergunning aan te vragen voor het aanbieden van telecommunicatiediensten.

Ongereguleerde diensten zijn bijvoorbeeld diensten die opslag- of bewerkingsfuncties toevoegen aan de directe transportfunctie (zoals toegevoegde waardediensten), interactieve videotext, stempost (voice mail), berichtendiensten (elektronische mail), het bieden van toegang tot Internet (Access Provider), enz. Anderen dan concessiehouders moeten voor ongereguleerde diensten een vergunning hebben van de TAS. Aan zo een vergunning zijn echter geen bijzondere voorwaarden verbonden. De vergunning heeft meer het karakter van een registratie. Hetzelfde geldt voor diensten - weer met gebruikmaking van de in dit staatsbesluit omschreven diensten - die door de aard van de randapparatuur kunnen worden gerealiseerd, zoals telemetrie, weerberichtdienst, enz.

Tenslotte: de gebruiker van een dienst - welke dan ook - moet uiteraard wel weten wat hij precies geleverd krijgt. Daarom moeten de concessiehouders een meer gedetailleerde beschrijving van de eigenschappen en de mogelijkheden van een dienst vastleggen in Algemene Voorwaarden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Lid 1 bevat een korte opsomming van de diensten die behoren tot de gereguleerde diensten, conform artikel 13 van de Wet. Dat betekent dus, dat aan het aanbieden van deze diensten voorwaarden kunnen zijn verbonden.

Deze voorwaarden kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de tarieven, één en ander overeenkomstig door de TAS vast te stellen regels. Lid 2 legt de verbinding met de conform artikel 14 van de Wet op te dragen diensten. Een gereguleerde dienst kan worden opgedragen, maar dat behoeft niet het geval te zijn en geldt niet voor elke concessiehouder.

Artikel 3

De telefoondienst is bedoeld voor het directe transport van spraak, zoals die in elektrische vorm door spraakcommunicatie ingerichte randapparatuur zoals telefoontoestellen op het aansluitpunt wordt aangeboden. De eigenschappen van de dienst maken het echter mogelijk dat door de gebruiker met geschikte randapparatuur ook andere telecommunicatievormen met gebruikmaking van de telefoondienst kunnen worden gerealiseerd. Voorbeelden zijn datatransport met behulp van modems (die data omzetten in toonfrequente signalen vice versa) en facsimile (waarbij beeldinformatie wordt omgezet in toonfrequente signalen vice versa). Daarbij wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid voor het transport van andere vormen van toonfrequente signalen dan spraak. De bestaande mogelijkheid tot overdracht van toonfrequente signalen die qua eigenschappen passen in de spraakoverdracht zal in het kader van de telefoondienst moeten worden gehandhaafd. Dit betekent niet dat dit tot extra investeringen zal leiden.

In lid 1 van dit artikel wordt de telefoondienst beperkt tot telefoonverkeer over vaste telecommunicatie-infrastructuren in Suriname. Het betreft in dit lid louter verkeer tussen aangeslotenen op hetzelfde vaste telefoonnet.

In lid 2 wordt het begrip "telefoondienst" over de vaste telecommunicatie-infrastructuur uitgebreid tot het telefoonverkeer van abonnees op het vaste net met gebruikers van een mobiele net binnen Suriname.

Het toezicht van de regelgever richt zich primair op de exploitant van het vaste net die verantwoordelijk is voor de tarieven en voorwaarden waaronder deze dienst verleend wordt. Hij moet evenwel via commerciële overeenkomsten met de exploitant van het mobiele net de mogelijkheid tot communicatie met de mobiele gebruikers verwerven.

In geval hij daarin niet slaagt, zal op grond van artikel 11 lid 3 van de Wet een beslissing van de TAS moeten worden uitgelokt. Elke concessiehouder is immers ingevolge artikel 11 lid 1 van de Wet verplicht interconnectie te verlenen.

Artikel 4

Ingevolge artikel 16 van de Wet is het anderen dan een concessiehouder verboden openbare spreekgelegenheden (telefooncellen) op openbare grond te plaatsen, tenzij met een vergunning van de TAS. Deze dienstverlening wordt hier gerekend tot de telefoondienst over de vaste infrastructuur, omdat de concessiehouder van deze infrastructuur het best in staat is deze dienstverlening in te vullen. Uiteraard kan vanuit zo een telefooncel ook gebeld worden naar aangesloten op een andere (vaste of mobiele) infrastructuur of naar het buitenland: waar nodig is immers voorzien in interconnectie. Wanneer daartoe aanleiding bestaat - bijvoorbeeld wanneer er te weinig telefooncellen zouden zijn - kan de TAS ook besluiten aan andere bedrijven toe te staan openbare spreekgelegenheden te exploiteren.

Artikel 5

In lid 1 wordt het mobiele telefoonverkeer beschreven als het verkeer tussen gebruikers van eenzelfde mobiele infrastructuur, of van twee verschillende mobiele infrastructuren.

Bij de telefoondienst met en tussen mobiele gebruikers zoals hier bedoeld vindt de aansluiting van het mobiele randapparaat (bijvoorbeeld de cellulair telefoon) via de radioweg plaats op het tot de telecommunicatie-infrastructuur behorende vaste radiostation ("basisstation").

Het "draadloze toestel", waarbij sprake is van een op een aansluitpunt bij de gebruiker aangesloten vast gedeelte en een via de radioweg daarmee in verband staand draagbaar gedeelte (met beperkte actieradius) is evenwel in zijn geheel een vorm van randapparatuur, die valt onder de "normale" telefoondienst.

De uitbreiding van de mobiele telefoondienst in lid 2 is de tegenhanger van de uitbreiding van de telefoondienst over de vaste infrastructuur, bedoeld in artikel 4 lid 2.

Artikel 6

Onder de internationale telefoondienst wordt verstaan alle telefoonverkeer tussen abonnees van een vast of mobiel telefoonnetwerk en abonnees van een ander (al dan niet mobiel) netwerk in het buitenland. Er wordt vanuit gegaan dat de concessiehouder in het algemeen zelf zijn verkeer van / naar het buitenland zal willen verzorgen. Als dat niet het geval is, kan het internationale verkeer door middel van de interconnectie met de infrastructuur van een andere concessiehouder worden afgewikkeld. Voor het verwezenlijken van de internationale telefoondienst zal de concessiehouder zichwel moeten verzekeren van de medewerking van de betreffende vaste infrastructuur of mobiele operators. Hiertoe zal hij commerciële afspraken moeten maken met deze operators.

Het in de artikelen 4, 5 en 6 genoemde kenmerk dat de gebruiker via hetzelfde aansluitpunt als waarover de spraak wordt getransporteerd zijn bestemming kan kiezen, onderscheidt de telefoondienst, evenals bijvoorbeeld de telex- en datatransportdienst, van het gebruik van vaste verbindingen.

De totstandkoming, en daarmee ook de bestemming, van een vaste verbinding kan namelijk door de gebruiker niet via het aansluitpunt worden veranderd. Daarvoor moet via andere wegen een opdracht aan de beheerder van de infrastructuur worden gegeven. Een "telefoonhuurlijn", (een vaste verbinding geschikt voor spraaktransport) valt dus niet onder het begrip "telefoondienst".

Artikel 7

Een vaste verbinding (huurlijn) kan worden gevormd tussen twee aangeslotenen op dezelfde infrastructuur of tussen een aangeslotene op een (vaste) infrastructuur en een aangeslotene op een andere (vaste) infrastructuur, de laatste al of niet in het buitenland. In het laatste geval moeten uiteraard afspraken worden gemaakt met de operator in het buitenland. Zoals ook in de Memorie van Toelichting op de Wet is aangegeven is het gebruik van huurlijnen vooral voor het bedrijfsleven een belangrijke vorm van dienstverlening, mede ter stimulering van allerlei nieuwe ontwikkelingen. Daarom maken de vaste verbindingen deel uit van de gereguleerde diensten en kan het beschikbaar stellen van vaste verbindingen aan één of meer concessiehouders worden opgedragen.

Artikel 8

De telexdienst is een internationaal gestandaardiseerde vorm van tekstecommunicatie, die vooral in het (internationale) handelsverkeer een grote rol speelde.

De laatste jaren is het belang van telex echter minder geworden, omdat nieuwe communicatiemethoden zoals elektronische post (e-mail) en facsimile meer mogelijkheden bieden. Daarom zal het voldoende zijn om de telexdienst aan slechts één concessiehouder op te dragen.

Artikel 9

De telegraafdienst (telegrammen) is een bijzondere vorm van berichtendienst, waarvan de kenmerken zijn vastgelegd in het kader van de ITU. Ook hier is sprake van een afnemend volume en daarom zal ook hier kunnen worden volstaan met het opdragen aan één concessiehouder. Overigens omvat de telegraafdienst meer dan alleen een verbinding tussen aansluitpunten van een infrastructuur. Het aanleveren kan bijvoorbeeld via aanbidding bij een postkantoor gebeuren, ook voor de aflevering is fysiek transport gebruikelijk.

Artikel 11

Lid 1

Onder de in de artikelen 3, 4, 5, 6 en 8 van dit staatsbesluit omschreven diensten worden mede verstaan de volgende activiteiten en faciliteiten, die een integraal onderdeel vormen van de dienstverlening bij het directe transport van gegevens:

- koppeling van infrastructuur;
- het tot stand brengen van aansluitpunten op de telecommunicatie-infrastructuur (lever- en aansluitpunt) en het opheffen van storingen;
- de adressering van de bestemming (routing), het tot stand brengen van de relatie tussen aansluitpunten (verbindingsopbouw) en het bijhouden van de gebruikskosten (tarifiering);
- het beheren van de gegevens van de aansluitingen (gidsen) en het verrekenen van de aansluit- en gebruikskosten (incasso);

- faciliteiten die ten nauwste verband houden met de verbindingsofbouw, routing en tarifiering (voorbeelden zijn oproepdoorschakeling, uniform nummer, antwoord nummer en besloten gebruikersgroep).

De hierboven aangegeven elementen zijn in artikel 11 lid 1 geregeld en worden als elementen van dienstverlening in het belang van het algemene maatschappelijk en economisch verkeer nodig geacht.

De voortschrijdende technologische ontwikkelingen kunnen ertoe leiden dat in de toekomst wijzigingen nodig zullen zijn van de in dit staatsbesluit geregelde elementen van dienstverlening. Alsdan zal de inhoud van het onderhavige staatsbesluit worden gewijzigd.

Lid 2

De mogelijkheden die de telefoondienst biedt voor het tot stand brengen van verbindingen, voor de wijze waarop en de mate van flexibiliteit waarmee de bestemming wordt geadresseerd en de wijze waarop de gebruikskosten worden vastgesteld en verrekend, worden in dit lid aangeduid als "faciliteiten". Deze term is bewust gekozen om verwarring met het begrip "diensten" te voorkomen. Faciliteiten zoals hier bedoeld bepalen de wijze waarop het signatransport wordt gerealiseerd en verrekend en het gemak waarmee ervan gebruik wordt gemaakt. De mogelijkheden van de moderne technologie doen ook het aantal mogelijke faciliteiten met betrekking tot verbindingsofbouw, routing en tarifiering toenemen. Hieronder vallen ter illustratie enkele (deels nog niet in Suriname ingevoerde) faciliteiten in de telefoondienst.

Voorbeelden van faciliteiten in de verbindingsofbouw:

- "hot-line" (voorgeprogrammeerde directe verbinding zonder kiezen);
- besloten gebruikersgroep met eigen nummerplan.

Voorbeelden van routeringsfaciliteiten:

- oproepdoorschakelen ("follow me");
- uniformnummer (een landelijk uniformnummer voor een gebruiker met vele vestigingen, waarbij de oproeper automatisch wordt verbonden met de dichtstbijzijnde vestiging).

Voorbeelden voor tarifieringsfaciliteiten:

- gesprek betaald door oproeper (antwoordnummer);
- gesprek met extra heffing die met de opgeroepene wordt verrekend (koopnummer).

De bedoelde faciliteiten worden door de concessiehouder gerealiseerd door het treffen van voorzieningen in de telecommunicatie-infrastructuur (bijvoorbeeld de telefooncentrales). Sommige faciliteiten zijn echter ook door derden te realiseren door voorzieningen in de randapparatuur. Zo kan bijvoorbeeld een "hot-line"-achtige voorziening worden gerealiseerd door een automatische kiesinrichting in het randapparaat. "Verkort kiezen" lijkt zelfs al een standaardvoorziening te worden in telefoontoestellen. De strekking van dit onderdeel is niet om de toepassing van faciliteiten in randapparatuur te verbieden of te belemmeren. Juist doordat een aantal faciliteiten ook met behulp van randapparatuur kan worden gerealiseerd, zou het bij weglating van dit artikel onderdeel relatief eenvoudig zijn voor derden om een "nieuwe" spraakdienst te realiseren die buiten de strekking van dit staatsbesluit zou vallen en daarmee alsnog met toepassing van vaste verbindingen zou kunnen leiden tot selectieve "afoming". Men zou in dat geval bijvoorbeeld de faciliteit "oproep doorschakelen" kunnen realiseren in een in een centraal opgesteld randapparaat en daarmee het (oneigenlijk) gebruik van vaste verbindingen of toegestane inrichtingen voor een vorm van telefoondienst kunnen legaliseren.

Het door derden aanbieden van diensten met in randapparatuur gerealiseerde faciliteiten in combinatie met de aan de concessiehouder opgedragen en in het onderhavige staatsbesluit omschreven telefoon- of telexdienst is uiteraard toegestaan. Een voorbeeld daarvan is de exploitatie door derden van een teleconferentiefaciliteit die gebruik maakt van de telefoondienst en een in een randapparaat geïmplementeerde voorziening.

Sommige in lid 1 genoemde activiteiten zijn mutatis mutandis ook van toepassing voor vaste verbindingen. Dit geldt met name voor het tot stand brengen van de verbinding en voorts voor de tarifiering, het bestandsbeheer en de incasso.

Paramaribo, 10 maart 2007.

R. R. VENETIAAN

